

[Munch-Petersen.]

ærede Medlems Paastand skulde det altsaa udelukkende dreje sig om Forsvaret udadtil. Imidlertid kan man alene i denne Indrømmelse lægge dette i hvert Fald, at det drejer sig om Forsvaret af det kapitalistiske Fædreland, og heri ligger vel ogsaa, at hvis en Regering i dette kapitalistiske Samfund for at bevare Magten i dette Samfund blev tvunget til at sætte Militær ind, saa vilde man ogsaa i høj Grad sætte de frivillige Korps ind som netop de sikreste Tropper i Overklasseregeringens Haand. Altsaa, de frivillige Korps vilde ogsaa paa dette Omraade faa til Opgave Forsvar af det kapitalistiske Statssystem og det kapitalistiske Samfund imod de Folkemasser, som i en revolutionær Situation vilde rejse sig for at vælte dette Statssystem over Ende.

Men dertil kommer, at man jo ogsaa har andre Udtalelser at bygge paa, Udtalelser, der netop karakteriserer disse Skyttekorps' Opgaver. Nu siger ganske vist de ansvarlige Ledere af Skyttekorpsene af Forsigtighedshensyn ikke just, at Skyttekorpsene har indre Opgaver, idet dette jo i høj Grad vilde blamere disse Korps. Men man maa ogsaa lægge Vægt paa, hvad forskellige Venner af disse Skyttekorps siger, forskellige gode Venner, som har talt med Lederne inden for Korpsene, som derigenem har faaet Information om, hvordan man ser paa Sagerne, og som saa udtaler sig til Offentligheden. En Udtalelse er jo almindelig bekendt, nemlig Carsten Rafts Udtalelse i hans Bidetangs-Cirkulære, hvori han netop røber Samarbejdet mellem den konservative Ungdom og Skyttekorpsene. Men der kan ogsaa anføres andre lignende Udtalelser. For nogle Maaneder siden var saaledes nogle Ledere af det finske frivillige „Skyddskår“ paa Besøg her i København, og under dette Besøg udtalte den næstkommanderende for dette Korps, Matola, sig i et Interview til „Ekstrabladet“. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere nogle enkelte Udtalelser af dette Interview.

„Der har altid bestaaet et trofast Venskab mellem de danske Livjægere og de finske Skyddskår,“ siger Obersten under en Samtale paa d'Angleterre.

„Vi er jo ogsaa organiseret paa nogenlunde samme Maade og har omtrent de samme Opgaver.“

Saa spørges der, hvilke Opgaver man da har, og herunder siger Obersten:

„Den „hvide“ Armé, der kæmpede mod de Røde, rekruteredes i Hovedsagen fra Skyddskårens Rækker. Det var blo-

dige Tider. Nu er der Fred og Ro i Finland — men Skyddskåren vil alligevel blive ved at bestaa. Ingen ved, hvad der kan komme.“ — „Hvordan bliver Korpsets Stilling i Tilfælde af en Krig?“ — „Derom kan jeg intet sige. Det afhænger af de Dispositioner, som til den Tid træffes — hvis det skal gaa saa galt! Men man maa ikke glemme, at Skyddskåren først og fremmest er et indre Værn — og at Finland har en regulær Hær, som det tilkommer at forsvare Fædrelandet.“

Dette er altsaa denne gode Vens Opfattelse af de danske Skyttekorps; efter at han har været paa Besøg her og har snakket med Lederne, har han den Opfattelse, at de danske Skyttekorps har nøjagtig den samme Opgave som det Korps, han repræsenterer, nemlig først og fremmest indre Opgaver. Det er ogsaa naturligt, at han som fremragende Militær, som Oberst, maa være klar over, at disse Korps netop egner sig bedst til indre Opgaver fremfor ydre Opgaver.

Alene en saadan Udtalelse viser jo, hvad Formaalet med disse Korps er. Det er derfor en Opgave for den samlede Arbejderklasse at søge at faa disse Korps afvæbnet og søge at ramme disse Korps paa alle Maader.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har jo her i Tinget under Finanslovedebatten gjort sig til Talsmand for Foranstaltninger imod de frivillige Korps. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvordan er i Virkeligheden hans Stilling til de frivillige Korps? For det er jo ikke mere end et Aar siden, vi fra kommunistisk Side fremdrog dette Spørgsmaal gennem en Forespørgsel til Forsvarsministeren, i hvilken vi spurgte Ministeren om, hvilke Regeringens Bevæggrunde var til, at man havde sluttet en ny Overenskomst med de frivillige Korps og i denne nye Overenskomst endda havde udvidet de Begunstigelser, som Korpsene havde. Vi stillede den Gang en Dagsorden, som jeg gerne vil have Formandens Tilladelse til at læse op. Den lød saaledes:

„Idet Folketinget misbilliger, at Regeringen ved Overenskomst med de frivillige Korps har givet disse borgerlige Korps en Række Begunstigelser, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Altsaa, det eneste, vi her misbilliger, er, at Regeringen har givet disse Korps en Række Begunstigelser, og det turde da være givet, at alle virkelige Modstandere af de frivillige Korps maatte være med til at mis-